

De schatten van het koninkrijk Gods **Door ds. L. Huisman**

Zingen: Ps. 65 : 1 en 2
Ps. 4 : 3 en 4
Ps. 138 : 3
Lezen: Romeinen 14

"Want het Koninkrijk Gods is niet spijs en drank, maar rechtvaardigheid en vrede en blijdschap door de Heilige Geest." Romeinen 14 : 17

In deze tekst wordt gesproken van: **de schatten van het koninkrijk Gods.**

- 1°. Allereerst wat het niet zijn: de schatten van het Koninkrijk Gods zijn niet spijs en drank.
- 2°. En wat het wél zijn: rechtvaardigheid en vrede en blijdschap door de Heilige Geest.

De apostel Paulus heeft eens geschreven aan de Hebreëen: hoe zullen wij ontvlieden, indien we op zo'n grote zaligheid geen acht geven. Hij zegt niet: die grote zaligheid verachten, verloochenen, bespotten of lasteren; maar hij zegt: indien wij op zo'n grote zaligheid geen acht geven. Indien we het vergeten. Indien we het langs ons heen laten gaan. Zoals eens een jongen tegen me zei: "Ja dominee, ik kan wel naar de kerk komen, maar ik zal het eerlijk zeggen: het gaat bij mij het ene oor in en het andere oor uit." Dat kan! En ik vind het een eerlijke belijdenis wanneer iemand tot die conclusie komt. Alleen ... ik zeg erbij, slaap er niet op voort, want je slaapt je dood.

Hoe zullen we ontvlieden, zegt Paulus, indien we in de kerk hebben gezeten en deze zaligheid aan de ene kant ons oor in en aan de andere kant ons oor uitgegaan is? Wij moeten ons temeer houden aan hetgeen we gehoord hebben, omdat het Woord door de Engelen gesproken vast is geweest en rechtvaardige vergelding verkregen hebben alle goddelozen en ongehoorzamen.

Paulus wil zeggen, dat Woord van het Oude Testament, de Wet, besteld door de engelen in de hand van de middelaar Mozes, dat Woord is vast geweest; God heeft er zich aan gehouden en Hij heeft rechtvaardig vergelding gedaan over degenen, die dat Woord door de engelen gesproken, de wet van Sinaï, verbroken hebben. Er staan veel voorbeelden in de Schrift, dat God zich gehouden heeft aan de afkondiging van die heilige wetten. Denk maar eens aan Nadab en Abihu, toen ze maar even fout gingen in de dienst van God. Denk maar aan Uzza, die zo maar even in onvoorzichtigheid zijn hand uitstreekte naar de ark. Denk maar aan die man die hout sprokkelde op de sabbath en aan die jongen die aan het vechten was en daarbij de Naam vloekte. Al deze mensen heeft God gedood ... rechtvaardige vergelding gekregen!

Maar nu zegt Paulus: hoe zullen wij ontvlieden indien we op zo'n grote zaligheid geen acht geven! Veel groter dan de zaligheid die onder het Oude Testament geopenbaard is. Want aan de Sinaï heeft God gezegd: Ik ben heilig, wijk van Mij. Hij zegt tegen Mozes: denk er om dat het volk niet tot Mij nadert, want Ik zal ze doden indien ze de berg opklimmen. Maar op Golgotha zegt God: komt allen tot Mij, gij die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.

Paulus zegt: zo'n *grote* zaligheid, die God onder de nieuwe dag geopenbaard heeft. Als je daar geen acht op geeft. En geen acht geven, vergeten, dat is niet altijd een kwestie van intelligentie, van veel verstand, maar dat is veel meer een zaak van je hart. Bij kleine kinderen kun je het al merken. Wanneer moeder zegt: denk erom, je komt vanmiddag uit school direct naar huis, want je moet nog een boodschap doen ... prompt komen ze een halfuur of een uur te laat. En dan zeg je, ik heb toch gezegd dat je direct naar huis moest komen. Oh, ik ben het helemaal vergeten! Maar als je zegt: als je vanmiddag uit school komt dan zal ik je een beloning geven, nou dan staan ze prompt vijf minuten na schooltijd voor de deur en dan zeggen ze, moeder, u hebt het toch gezegd. Hoe komt het, dat een kind het eerste zo vlug vergeet en dan denk ik nog niet eens aan een leugen, of dat het kind het moedwillig vergat. Nee, dat kind is het zonder meer vergeten. Het raakte het hart niet! Het was niet iets dat het kind veranderde, dat het kind met blijdschap en verlangen vervulde.

Zo is het ook bij velen die het evangelie van Gods genade horen. Ze horen het, maar ze geven er geen acht op. Niet omdat ze niet verstandig genoeg zijn om het te begrijpen, maar het raakt het hart niet. Het evangelie geeft geen verwachting in veler leven. Het wordt voor kennisgeving aangenomen en terzijde gelegd, om over te gaan tot de orde van de dag. Hoe komt dat toch? Ach, omdat voor ons verduisterde mensenkinderen eten en drinken, kleding en woning belangrijker zijn dan een plaats in de eeuwige tabernakelen. Omdat voor ons de dingen van de tijd zwaarder wegen dan de dingen van de eeuwigheid. Maar dat is dan ook ons ongeluk en schandelijke zonde. We weten dat er een eeuwigheid op handen is, dat we maar één ziel hebben en dat het de mens gezet is eenmaal te sterven en daarna het oordeel, nochtans zijn wij dan toch zo dwaas en goddeloos om op zo'n grote zaligheid geen acht te geven. We gaan daaraan voorbij en dan morgen of misschien straks al gaan we over tot de orde van de dag, tot spijs en drank. En de gerechtigheid van het Koninkrijk zoeken we niet en we verkrijgen dan ook niet de blijdschap en de vrede van het Koninkrijk.

O, vindt u daar uw beeld in, arme en ellendige zondaar? Kom spits dan uw aandacht eens op dit woord van Gods genade en luister biddend of het God behagen mocht heden uw ogen te openen en u aan de dwaasheid van uw vergeetachtigheid en van uw schuldige onwetendheid te ontdekken, opdat u heden zou gaan begeren naar de dingen die eeuwige waarde hebben: gerechtigheid en blijdschap en vrede.

Paulus spreekt in onze tekst tot de gemeente van Rome. Nu, daar was het ook niet alles. Het Rome van die dagen was net als het Amsterdam van onze dagen. Daar woelde allerlei ongerechtigheid. Daar was de zonde ten top gevoerd. Daar leefde men uit de schatten van het huis des keizers, dat het volk met milde hand brood en spelen gaf. Men werkte nog maar enkele dagen per maand. En voor de rest mocht het met volle teugen genieten van alles wat door de machtige en rijke overheden hen werd voorgeschoteld. En het volk dronk met volle teugen. Het gevolg daarvan was - want ledigheid is des duivels oorkussen - dat de ongerechtigheid vooral op het gebied der zede, van echtbreuk, van overspel, hand over hand toenam en zulke vormen aannam dat het oude Rome aan deze zonde ten onder is gegaan.

Temidden van zulk een wereld, waarvan u lezen kunt in Romeinen 1 en 2, leeft nu de gemeente van Jezus Christus, leven de gelovigen, aan wie Paulus deze brief geschreven heeft. En in het midden van die gemeente van Rome was ook weer verdeeldheid. Daar waren ook weer groepen. Daar waren zwakken en daar waren sterken. En dat openbaarde zich vooral op het gebied van mag dit of mag dat. Wat mag er wel en wat mag er niet. De zwakken spraken de sterken tegen en zeiden tegen hen: tegenwoordig mag alles maar; jullie nemen het helemaal niet zo nauw met de inzettingen des Heeren. Je vliegt achteruit. En de sterken zeiden tegen de zwakken: jullie bekrompen zielen. Jullie weten helemaal niet wat het is in de Christelijke vrijheid te staan en daarin te leven.

Wie van de twee groepen had nu eigenlijk gelijk? Ach, zoals het zo vaak gaat, in zulke twisten en om zulke dingen waarover getwist wordt, zo was het ook hier, waar twee kijden hebben beiden schuld. Maar als we over schuld moeten spreken, of over gelijk of ongelijk, dan is het wel waar - en dat blijkt uit dit hoofdstuk ook overduidelijk - dat de sterken hier meer gelijk hadden. De zwakken wandelden niet in de vrijheid der kinderen Gods en ze hielden dagen en maanden en jaren, waarvan Paulus zegt, ik vrees voor u dat ik tevergeefs aan u gearbeid heb, dat u dit alles nog onderhoudt op Oud-Testamentische wijze. Het feest van de nieuwe maanden, de sabbatten, Pasen, Pinksteren, Loofflutenfeest en al die feesten die onder het Oude Testament door God gegeven waren, werden door sommigen nog strikt in ere gehouden en men lasterde degenen die dat niet deden. Ook op het gebied van spijs en drank waren er mensen die zeer nauwkeurig de Oud-Testamentische wetten hielden. Van dit mag je eten en dat mag je niet eten. Dit mag je drinken en dat mag je niet drinken. Precies zoals Mozes voorgeschreven had. Nu hadden de sterken gelijk, want God had met de komst van Jezus Christus, of liever gezegd, met de zending van Zijn Heilige Geest, die Oud-Testamentische eredienst afgeschafte. Die dienst was vervuld.

Dat onderscheid, die middelmuur tussen Jood en heiden was weggefallen. Het evangelie was voor alle volken geworden, maar - en dit is het typische - Paulus bestraft toch niet de zwakken, maar de sterken! Hij zegt: jullie hebben gelijk, maar je doet verkeerd. Want de zwakken kunnen zich niet voegen naar de gang van de sterken, maar de sterken moeten zich voegen naar de gang van de zwakken. Een vader kan wel de last van het kind dragen, maar een kind kan niet de last van de vader dragen. De sterken kunnen zich wel

neerbuigen tot de zwakken, maar de zwakken kunnen zich niet opheffen tot de sterken. Daarom bestraft hij als het ware in dit hoofdstuk de sterken en hij zegt: je moest je schamen, dat je terwille van de vrijheid betreffende spijs en drank diegenen ergert voor wie Christus gestorven is.

Maar dan zegt hij in het algemeen, zowel tot de zwakken als tot de sterken: jullie moesten je allemaal schamen, want het Koninkrijk Gods bestaat niet in deze dingen. Het Koninkrijk Gods bestaat niet in: mag je dit niet of mag je dat niet, en mag je dit wel en mag je dat wel. Gebod op gebod en regel op regel. Het Koninkrijk Gods bestaat in gerechtigheid en blijdschap en vrede. Zet daar toch uw hart op! Zoek dat toch te verkrijgen! Dan is het met die twisten gedaan, met die twisten tussen zwakken en sterken. Dan leeft u beiden uit die enige gerechtigheid, die redt van de dood. En dan wordt u beiden vervuld met die blijdschap en die vrede, die alle verstand te boven gaat.

Want het Koninkrijk Gods is een Koninkrijk! Het is niet maar een vroom gevoel, het is niet maar een beetje sentiment voor de binnenkamer. Het Christendom is niet iets wat beleefd en beleden moet worden tussen de enge muren van uw kamertje. En liefst nog buiten tegenwoordigheid van uw huisgenoten. Het is maar niet een gevoel in je hart, zonder meer! O, velen willen dat het Christendom alleen zou bestaan uit een innerlijk verborgen leven met God, waar dan verder niets van gemerkt moet worden. Geen Christelijke school, geen Christelijke maatschappij, geen Christelijke regering. Velen willen dat we op het gebied van ons dagelijks leven daar niets mee te maken zouden hebben. Als je christen wil zijn, best, maar dan thuis, zodat niemand het merkt. En dan heeft men nog verschillende bijbelteksten, die men daarvoor aan kan halen: "Het Christendom komt niet met uiterlijk gelaat en dat Koninkrijk wordt niet zichtbaar geopenbaard, maar het is een verborgen Koninkrijk en de Heere ziet het hart aan."

Ja alles goed en wel. En ik geloof ook waarachtig dat het Koninkrijk begint in het verborgene van ons hart, wanneer God met Zijn genade kinderen van het rijk der duisternis maakt tot kinderen van het Koninkrijk des Lichts. Dat gebeurt in het verborgene! Dat begint in het hart dat zal het eerst openbaar worden in onze binnenkamer, dat geloof ik vast. Maar ik geloof even vast, dat dat Koninkrijk zal doorbreken door alle grenzen van ons bestaan, in gezin en in de maatschappij. Want dat Koninkrijk kan niet verborgen blijven. Dat is van zulk een geweldige kracht. Dat is een zoutend zout! Zuurdeeg in een maat meel en een steen, die zonder handen is afgehouden, die de ganse wereld vervullen moet. Ik bedoel dit. Als het hier van binnen begint, dan moet het buiten zichtbaar worden. Want we worden onderdanen van een Koninkrijk, een waarachtig Koninkrijk. En dat Koninkrijk bestaat feitelijk uit de hemel en de aarde tezamen. Want de zachtmoedigen zullen niet alleen in de hemel komen, ze zullen ook het aardrijk beërven. Het aardrijk, dit aardrijk is van ons. Van al degenen, die God vrezen. Hoe de bozen ook mogen woeden op deze wereld. Al tracht de boze ook het grootste deel van de aarde naar zich toe te trekken en al is hij ook bezitter van het goud en zilver van deze aarde, toch is deze aarde van ons, met al wat erop is; want deze aarde is van God en deze aarde is van Zijn Zoon Jezus Christus, die erfgenaam is van de hemel en van de aarde. En wij zijn Zijn broeders! We zullen met Hem erven. We zijn erfgenamen Gods en mede-erfgenamen van Jezus Christus.

Dat is het Koninkrijk, dat God voor ons heeft weggelegd. Zo heeft Hij het beloofd. Dat Koninkrijk heeft ook een Koning. Onze Koning, zingt psalm 89, is van Israëls God gegeven. Dat is die meerdere David, Jezus Christus. Hij is onze Koning. Het is te gering dat Hij Mij een knecht zou zijn, heeft God gezegd, om op te richten de stammen Jakobs, en om weder te brengen de verstrooiden Israëls. God heeft Hem ook gezet tot een Hoofd der heidenen.

Die Koning heeft ook Zijn scepter naar ons uitgestrekt en Hij is met het Woord Zijner Waarheid tot ons gekomen. Hij heeft ook onder ons Zijn onderdanen, Zijn "gevangenen", die Hij met het Woord Zijner genade aan Zich verbonden heeft. Hij heeft ook hier een Koninkrijk en wij hebben een Koning.

Maar nu zijn er in elk Koninkrijk ook wetten. Natuurlijk wetten van recht en gerechtigheid. En nu is dit één wet van dat Koninkrijk Gods: Het Koninkrijk Gods is niet spijs en drank, daar bestaat het dus niet in. Niet spijs en drank! In het Koninkrijk Gods gaat het niet om allerlei weelde en bezit. Maar het gaat in de eerste plaats om die spijs en drank waar Paulus hier in het begin van dit hoofdstuk over spreekt. Niet zozeer over het bezit en het jagen naar eten en drinken, geld en goed. Maar Paulus heeft het in de eerste plaats over spijs en drank met betrekking tot de wet. Hij heeft het over het onderhouden van dagen of niet onderhouden van dagen, overeenkomstig de wet. En nu, het is straks gezegd, er waren zwakken, die

wilden zeer nauwkeurig de wetten blijven onderhouden; de dagen die God onder de dienst der schaduwen gegeven had. En de sterken zeiden: nee, dat is niet meer nodig. Dat is helemaal niet meer nodig. Wij wandelen nu in de vrijheid.

De één acht wel de ene dag boven de andere, maar de ander acht alle dagen gelijk. Paulus zegt: onder het Nieuwe Testament hebben we geen uitzonderlijke dagen meer van hoge feestvreugde, dan zijn alle dagen gelijk. Want alle dagen behoren we onze boze werken te verlaten en de eeuwige sabbath in dit leven aan te vangen, zowel op zondag als op maandag. Het gaat er nu niet meer om dat je rundvlees wel mag eten, maar varkensvlees niet. Paling mag je niet eten, maar vissen met schubben wel. Zo was het onder het Oude Testament. Ik doe maar even een greep. Maar zegt Paulus: daar gaat het nu niet meer om. Niet meer het één wel en het ander niet. Daar twisten we niet meer over, want we mogen alles eten. Alle schepsel Gods is goed, met dankzegging genomen zijnde.

Hij wil zeggen, als je je knieën ervoor buigen kunt, er eerlijk de Heere voor danken, dan is alle schepsel Gods goed. En dat natuurlijk niet alleen voor wat betreft spijs en drank. God heeft niet alleen spijs en drank geschapen, maar alle schepsel Gods. Alles wat de mens maakt en alles wat de mens doet is goed, dat mag hij gebruiken, alleen, met dankzegging! Dat is de beperking. Natuurlijk niet gebruiken tégen God en natuurlijk niet tegen je naaste en natuurlijk niet om je naaste de ogen uit te steken en natuurlijk niet om de zwakke broeder te kwellen; dan kunt u het niet met dankzegging nemen. Hoe kunt u nu danken voor iets waar u die ander de ogen mee uitsteekt? Waar je die ander mee tergen wilt. Daar kunt u niet voor danken. Met dankzegging genomen zijnde! Maar op zichzelf, zegt hij, is er geen verschil meer tussen de ene dag en de andere dag. Tussen rein en onrein. En nu zegt hij in onze tekst: Het Koninkrijk Gods is niet spijs en drank, dat bestaat niet in deze dingen. Er mag dus in dat Koninkrijk niet om deze dingen gestreden worden.

Ach, vooral als we jong zijn, dan willen we dit zo graag tot het Koninkrijk Gods maken - mag dit of mag dit niet, kan ik dit doen of kan ik dit niet doen. Dan lijkt het wel alsof dat Koninkrijk Gods alleen maar bestaat in wat uiterlijk waarnemen van de dag, de zondag in dit geval. In wat uiterlijke openbaring, wat je leven in de maatschappij betreft en de keus van je levensrichting, je klederdracht en je haardracht en je komen op gezette tijden naar de catechisatie en je bidden en je danken voor je eten. Dan hebben we zo vaak dat we hier genoeglijk over kunnen praten, avonden lang, dat we hier uren mee bezig kunnen zijn. En zie maar, onder ons komen vaak twistingen voor, juist uit deze bijkomstige dingen. Zo in de zin van: hij neemt het helemaal niet zo nauw, je kan het wel zien. Of een ander: die bekrompen mensen, daar kun je helemaal niet mee leven.

Paulus zegt: jongens en meisjes, besteedt daar je kostelijke tijd niet aan, want het Koninkrijk Gods bestaat niet in deze dingen, waar je zo genoeglijk over praten kunt en waar je urenlang over kunt debatteren en waar je de rechtzinnige mee kunt uithangen, waar je die ander mee tot in de diepte der hel kunt vertrappen. Neen, daar staat: Het Koninkrijk Gods is NIET spijs en drank. Niet dat God niet voor spijs en drank zorgt; niet zo dat je zegt: nu vooruit, als ik maar een hapje eten en een slokje water heb, verder kan me deze hele wereld niets schelen, o beslist niet! Dat is niet de drijving van Gods Geest. Dat is niet de conclusie die u eruit mag trekken. De Heere heeft Adam niet in een kale hof gezet, waar hij zelf maar wroeten moest om aan de kost te komen. Maar Hij heeft hem in een paradijs geplaatst, geplant met de allerkostelijkste bomen, die met de heerlijkste vruchten beladen waren. God heeft voor spijs gezorgd voor het volk van Israël. En Jozef moest zelfs naar Egypte om Israël in het leven te behouden, opdat er spijze zou zijn in de zevenjarige hongersnood, die over al die landen en volken komen zou. God heeft Zijn volk in de woestijn niet alleen een priester gegeven, niet alleen een leidsman, maar Hij heeft ze ook brood en drinken gegeven. Hun kleren zijn niet verouderd en hun schoenen zijn niet versleten. God zorgt ook voor spijs en drank. De Heere Jezus heeft niet alleen het Woord der genade verkondigd aan de schare, die tot Hem kwam, maar als Hij zag dat ze moe waren en dat de weg naar huis te ver was, heeft Hij tot Zijn discipelen gezegd: geef gij ze te eten. En Hij heeft niet geschroomd de wonderen van Zijn almacht te gebruiken om de schare mannen, vrouwen en kinderen te voeden met brood en met vis.

Nee, God zorgt ook voor spijs en drank. Gelukkig wel. De Heere heeft tot Zijn discipelen gezegd: zijt niet bezorgd, want Uw hemelse Vader weet dat gij al deze dingen behoeft. En aan Israël heeft God het bevestigd. Zie maar; Als Israël in de wegen des Heeren wandelt; als Israël zocht gerechtigheid en

blijdschap en vrede, dan zaten ze onder hun wijnstok en hun vijgenboom; dan was het een land vloeiende van melk en honing. Maar als Israël de gerechtigheid Gods vergat en als ze de ongerechtigheid zochten, als ze de afgoden gingen dienen, dan komen de vijanden, dan wordt hun brood geroofd, dan worden hun wijngaarden verdorven, dan moet Gideon om een beetje eten te kunnen vergaren in het verborgen bij een wijnpersbak vlug wat tarwe uitslaan, om in leven te blijven. Ziet en diezelfde God leeft nog!

En datzelfde Koninkrijk heeft ook onder ons gestalte gekregen. En die zelfde ordinantiën Gods gelden nog. Ach, indien we de wezenlijke dingen van het Koninkrijk zochten, het zou ons aan niets ontbreken. Want God geeft het Zijn beminden als in de slaap. Hoe die ander ook moge draven en slaven. We zeggen het zo vlug: aan de zegen des Heeren is alles gelegen. Maar dat is waarachtig waar! En dan kunt u naar spijs en drank zoeken, maar als u niet zoekt naar de wezenlijke dingen van het Koninkrijk, dan zal spijs en drank, ook al verkrijgt u het, u geen vrede en blijdschap geven.

Dit is het, waar de moderne theologen het Koninkrijk Gods in willen doen opgaan. In spijs en drank. Men spreekt alleen nog maar van de vervulling van de nood van de naaste. De mensen moeten uit de honger, uit de oorlog, uit de ziekte en uit de ellende gehaald worden. Het Koninkrijk Gods is volkomen horizontaal gericht. Gericht op deze wereld. Er zijn al theologen die van een leven na dit leven niet meer willen weten. Volkomen horizontaal, alleen voor dit leven. En wat blijft er dan nog over? Alleen dit: laat ons eten en drinken en vrolijk zijn. Laat ons zorgen voor kleding, voor eten en voor woning. Laat ons zorgen voor deze dingen. Voor spijs en drank.

Maar nu zegt Paulus, laten we ons houden aan hetgeen door ons gehoord is, opdat we op zo'n grote zaligheid toch acht zouden geven. Want het Koninkrijk Gods is niet spijs en drank. Maar wat is het dan wel?

Wel, het is rechtvaardigheid, zegt de apostel. Rechtvaardigheid en vrede en blijdschap door de Heilige Geest. Dat is het! Het Koninkrijk Gods is rechtvaardigheid. Ja, dat begrijpen we allemaal wel enigszins. Als we de oorlog hebben meegemaakt, vooral de laatste oorlog, dan weet u wat het is als er in een rijk geen rechtvaardigheid heerst. Je zou dan met je hoofd tegen de muur vliegen. Als je nergens recht kunt krijgen. Als je rechtvaardige zaak genegeerd wordt. En als de onrechtvaardigen op het kussen zitten. Het is om waanzinnig te worden, als er geen recht in een land is. Dat weten we. Als de rijken worden voorgetrokken, of de mannen van de partij het voor het zeggen hebben. Als de sterke "men" leven moet naar de leer van Nietzsche, die het kleine en gebrekkige vertrappt en verdelgd wilde hebben, opdat deze de wereld zou regeren. O, het is verschrikkelijk om in zo'n koninkrijk te leven. Nu zegt Paulus, het Koninkrijk Gods is rechtvaardigheid.

Dat is één van de deugden, van de schatten van het Koninkrijk Gods. Rechtvaardigheid ten opzichte van elkaar, de één uitnemender achtende dan zichzelf. Ik geloof de gemeenschap der heiligen. En dat is niet alleen maar een gemeenschap waar je samen zingt en samen bidt en samen kollekteert, maar dat is ook een gemeenschap op maandag en op dinsdag. Een gemeenschap die zich openbaren moet in het opzoeken van het zwakke, in het versterken van het moedeloze, van het verdrietige. In het lenigen van de nood dergenen, die gebrek hebben. Want als het Woord van God heerschappij heeft dan is er ook gemeenschap met elkaar. Kijk maar naar het begin van de Christelijke kerk, hoe ze met elkaar leefden. Eén van hart en één van ziel.

Maar die rechtvaardigheid, die gerechtigheid komt niet door de mensen, die komt niet door het stipt en nauw onderhouden van de wet. Die komt ook niet door het leven in de vrijheid der kinderen Gods. Die rechtvaardigheid van dat Koninkrijk is een vreemde rechtvaardigheid; is ons van nature niet eigen. Integendeel! Als we dat Koninkrijk worden binnengebracht, kennen we deze rechtvaardigheid niet. Het is in de eerste plaats een rechtvaardigheid die van God komt. Een gerechtigheid die van de hemel nederdaalt. Dat is ten eerste een rechtvaardige verhouding ten opzichte van God. Elke onderdaan van dit Koninkrijk leert eerst kennen dat de verhouding met God scheef is. Als God met Zijn Heilige Geest ons leven binnenkomt, ontdekt Hij ons aan de scheve verhouding die er is tussen God en mij. Met andere woorden: dan zie ik dat de verhouding tussen God en mij een verbroken verhouding is. Een verhouding van schuldeiser tegenover schuldenaar; een verhouding van Rechtvaardige tegenover de zondaar.

En hoe kunnen we nu in dat Koninkrijk leven als die verhouding niet goed is? Ach, dat is gelijk de vraag, de brandende vraag van elk kind van God. Heere God, hoe komt het toch weer goed tussen U en mij? Hoe

kan ik weer in dat Koninkrijk leven zonder mijn ogen beschaamd neer te slaan? Hoe kan ik weer met vrijmoedigheid toegaan tot Uw troon? Hoe kan ik weer kind Gods zijn? Hoe kan ik weer aan de eis van al Uw gerechtigheid en Goddelijke wetten beantwoorden?

Is dat ook de vraag van uw hart? Is dat ook de vraag van jullie hart, jongens en meisjes? Of is de vraag nog steeds, diploma's, eer, veel zakgeld en een mooie brommer? Is dat nog steeds je koninkrijk? Je zoeken? Is er nooit die spanning in je ziel? Denk je nooit eens aan de verhouding tussen God en je hart? Besef je nooit eens, dat alles wat van beneden is, snel voorbijgaat? En dat je goed je ziel niet in het leven kan behouden? Er zijn toch wel eens tijden dat je ziet dat je het niet redt met alles wat je kunt en wat je bent en wat je hebt. Wat je verworven hebt in deze wereld. Zelfs niet met je christelijke deugden. Dat je niet bent zoals die ander van je school. Je gaat naar de kerk. Je offert in de collectezak. Je hebt wel eens een indruk van de waarheid. Je weet wat mag en wat niet mag. Wat God wil en wat God niet wil. En je kunt erover praten, soms urenlang. Maar er zijn nooit tijden in je leven dat je zegt: en bij al deze kennis, heb ik toch geen vrede, want ik heb nooit Uw stem gehoord, o, God. En ik heb nooit in mijn leven ervaren dat het goed is, dat er geen verschrikking meer is tussen U en mij. Ik ben nooit eens blij geweest dat U een alwetend God bent. En ik heb nooit eens vreugde in mijn hart gekoesterd, dat het leven maar een damp is. Ik heb nooit eens verlangd om ontbonden en met Christus te zijn, omdat dat me zeer verre het beste zou zijn. O, wat ben je dan arm! Hoort dan toch de stem van God. Dat Koninkrijk van God is niet spijs en drank, maar rechtvaardigheid. En dat is die rechtvaardigheid die God op Golgotha ten toon heeft gesteld in de doorboorde handen en het met doornen gekroonde hoofd van onze God en Koning. Dat is die rechtvaardigheid die God in de wereld gezonden heeft, waardoor Sion door recht verlost zal worden en haar wederkerenden door gerechtigheid. Dat is die afgesneden zaak, die God op de aarde deed, toen Hij Zijn eniggeboren Zoon in de dood overgaf. Het Koninkrijk Gods bestaat in die rechtvaardigheid. En hoe krijg ik nu deel aan die rechtvaardigheid? Aan die rechtvaardigheid krijg ik deel door het waarachtig geloof. Dat waarachtig geloof dat me leert alles wat van mij is schade en drek te achten, en mijn handen doet uitstrekken naar Jezus Christus. En mijn ziel wentelen op Hem, op Zijn gerechtigheid en mijn hoop stellen op Zijn goddelijke liefde, die Hij in Zijn Woord geopenbaard heeft. Door dat geloof krijg ik deel aan de gerechtigheid. Niet door werken, zegt Paulus. Niet die werkt, maar die gelooft in Hem die de goddeloze rechtvaardigt, die wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid, Door dat geloof komt er een wonderlijke blijdschap in mijn hart, een mengeling van droefenis en van blijdschap. Van droefenis, omdat Hij om mijnentwil sterven wilde, om mijn zonden voor God te verzoenen. Dan ga ik dat Koninkrijk in, dan krijg ik een blijdschap die de wereld niet kent. Door die gerechtigheid, rechtvaardigheid en vrede en blijdschap. Niet omgekeerd!

Er zijn veel mensen die zeggen: ik zou wel geloven dat ik een kind van God was, als ik maar meer vrede en blijdschap had. Maar er knaagt zo dikwijls een worm aan mijn blijdschap. Geliefden, u moet eerst zoeken die gerechtigheid, die rechtvaardigheid. En als u die rechtvaardigheid vindt, waarvan Paulus spreekt: "wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof" dan vindt u ook de blijdschap en de vrede. Want dan hebben we vrede bij God. Niet omgekeerd. Je krijgt nooit vrede met God op hetgeen wat je doet, op hetgeen wat je bent, op hetgeen wat je presteert. Je krijgt nooit vrede met God door deze zonde te laten en die deugd te doen, want dan stelt ge u ten beste onder de wet en dat is een harde tuchtmeester; die roept altijd: nog meer, nog meer, nog meer! Want als je negen geboden onderhouden hebt en in één struikelt, dan ben je verdienstelijk voor God.

Paulus zegt: ik ben door de wet aan de wet gestorven. Ik wilde net zo lang de wet doen, totdat de wet me doodgeslagen heeft. En toen de wet mij doodgeslagen had, ben ik als een dode in de armen van Jezus gevallen. Toen alle hoop me gans ontviel en niemand zorgde voor mijn ziel, toen heeft God mijn pad gekend en toen heeft Hij zich over mij ontfermd. Dat is die gerechtigheid die vrede geeft en die blijdschap geeft, staat er.

En we hebben vrede bij God door het geloof. Vrede! Vrede! O, wat is dat, vrede met God. Dat is veel meer dan wapenstilstand. Dat is veel meer dan: Ik zal je niet in de hel werpen. Vrede met God, dat is, je bent weer Mijn kind, Ik zal voor je zorgen. Geen kwaad zal je wedervaren. Ik zal je dekken onder Mijn vleugels. Ik neem je voor Mijn rekening. Ik zal je van al je zonden rein maken en Ik zal ook in het toekomstige voor je zorgen, want Ik zal je leiden naar Mijn raad en daarna zal Ik je in Mijn heerlijkheid

opnemen.

O geliefden, dat is een vrede, die de wereld niet kent. Zo'n innerlijke vrede dat ons hart met God verenigd wordt, waarop we niets meer te wensen hebben. Dan hebben we niets meer te bidden, dan hebben we niets meer te verlangen, dan vallen we in aanbidding aan de voeten van God. En dan zeggen we: Heere, het is goed. Hij is onze vrede, Die de middelmuur des afscheidsels heeft teniet gedaan. Die in Zijn bloed en in Zijn lijden en in Zijn sterven de zonde heeft weggedragen en het handschrift van de zonde dat tegen ons was, de rekening die betaald moest worden en die we in eeuwigheid niet betalen kunnen, heeft doorgekruist aan het kruis, zo staat er in het Woord van God. Op Hem ziende, zien we de doorgekruiste rekening.

Kom, behoort u tot die mensen die die rekening gepresenteerd gekregen hebben in hun leven? Behoor je tot die jongens en meisjes, die voelen dat het niet klopt tussen God en hun ziel? Wat doe je om je schuld weg te krijgen. Waarmee ben je bezig om je aangenaam te maken voor God? Toch niet door doen en laten, Toch niet door spijs en drank! Maar door het zien op Jezus. Door te geloven in Hem die goddelozen rechtvaardigt. Dan krijgt u vrede, een echte vrede. Een vrede dat u zelfs met David zeggen mag van uw vijand: als het hen tegengaat, zal ik zelfs nog voor hen bidden. In hun tegenspoed was mijn gebed nog voor hen. O, het is een wonderlijke vrede. Dat is een vrede met de Heere in de hemel en met de engelen Gods. Dat is een vrede met de mensen op de aarde. Dat is zelfs een vrede met onze vijanden. Dat is een vrede met de dieren des velds. Dat is een vrede die met één ding geen vrede sluit en dat is met de zonde! En tenslotte staat er: een blijdschap door de Heilige Geest. O, het schijnt alsof de wereld deelgenoot is van waarachtige blijdschap, zelfs in het aangezicht van de dood kan de wereld nog spotten en lachen. En men hoort over het algemeen, hier op aarde, de tent der goddelozen dreunen van blijdschap. Maar laat je niet bedriegen! O, vraagt het eens aan Gods kinderen, die een eertijds hebben!

Die weten wat de blijdschap betekent, wat het lachen van de wereld voor vreugde heeft. Die kinderen van God, die de wereld gediend hebben. Vraag het ze eens, dan zullen ze zeggen: ach, toen ik zo hard schaterde, toen ik zo'n groot plezier had, toen knaagde er diep in mijn hart al een worm. En ik overschreide mijn verdriet met een nagemaakte blijdschap. Maar als ik uit de kroeg of uit de bioscoop kwam, of als ik van het gezelschap van mijn vrienden en vriendinnen kwam en ik alleen was, alleen met mezelf en alleen met mijn opvoeding en alleen met God, dan kromp mijn ziel in elkaar en dan had ik geen blijdschap meer over. En vraagt het eens aan die mensen die hun leven verknoeid hebben in de zonde! Die de bloem van hun leven de duivel aangeboden hebben en die nu oud geworden zijnde, door de duivel aan de kant gezet zijn. Waar niemand meer naar omkijkt. Vraag eens waar hun blijdschap gebleven is. Het is uitgedoofd als een strovuur. Want de goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede.

Maar: onze blijdschap zal dan onbepaald, door 't licht dat van Zijn aanzicht straalt, ten hoogste toppunt stijgen. En hier in beginsel ontvangen we die hemelse blijdschap. Soms dwars door onze tranen heen. Die blijdschap, die Jozef hebben mocht, zelfs als alles tegen hem was, want de Heere was met hem. Dat is een blijdschap die Paulus en Silas Gode lofzangen deed zingen in de kerker. Dat is een blijdschap die Petrus deed uitroepen, verblijd te zijn, dat hij waardig geacht werd om Christus' wil smaadheid te lijden.

O kinderen Gods, leef dan uit deze blijdschap! Ze is door de Heilige Geest. Het is het produkt van Gods genadig welbehagen. Als ge deze blijdschap mist, dan behoeft ge zelf deze blijdschap niet te maken. Ge kunt het ook niet, maar ge behoeft het ook niet.

En als u die blijdschap mist, dan is er maar één weg om die blijdschap terug te verkrijgen. Zie op Hem! Zie gedurig op Hem, die uw vrede en gerechtigheid geworden is. En wanneer uw gebroken oog het geslachte Lam aanschouwt, dan komt er vrede, dan komt er blijdschap! Dan reis ik getroost onder 't heiligend kruis, naar het erfgoed hierboven, naar het vaderlijk huis. Dan weet ik dat Jezus mijn Leidsman is. Dan weet ik, dat het me aan niets zal ontbreken. Dan werp ik me met lot en leven, met vrouw en kinderen, met de ganse gemeente in de armen van Zijn barmhartigheid en dan weet ik dat Hij die me vasthield, toen Hij genageld hing aan het kruis, me niet vergeet, nu Hij gezeten is aan 's Vaders rechterhand. Dat is mijn troost, mijn énige troost, beide in leven en in sterven. Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.